

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز: چندی است که عده ای از دوستان که مباحث شما را دنبال می کنند با ما هم که با مباحث شما آشنا و مطالعه می کنیم بحث می کنند که امروز نیاز جامعه ما حکمت متعالیه است و الان وقت گذاشتن و صرف کردن وقت و انرژی و نیرو برای هیئت بیهوده و بیخود است، باید رو بیاوریم به سمت مبانی زیرا عقیده دارند بر اینکه هیئت اصلا ذات ندارد که قابلیت کار داشته باشد معتقدند که هیئت خروجی درستی ندارد و محلی که در آن انسان تربیت شود، بندگی تقویت شود نیست.... بلکه نظر بر این دارند که گریه ۵ درصد کار است و هیئت ها آسیب بزرگی به نظام هستند و نمی شود آن ها را اصلاح کرد، بلکه بدتر نه تنها بازدارندگی ندارند دافعه دارند و بتی شده اند در مقابل مسجد... ولی استاد نمی دانم به هیچ وجه هم از ما حرف قبول نمی کنند می گویند ما به این رسیدیم که باید زانو زد در پای منبر علماء و مسجد و عزاداری ساده ای داشته باشیم با این سخنان گفتم شاید شما جوابی وافی و کامل ارائه کنید که استاد لاقول ما اگر اشتباه می کنیم نظرم را تصحیح کنیم چون ما بر این باوریم که این هیئت ها می توانند بلندگوی نظام و سنگرهای انقلاب اسلامی و محلی برای شور و حماسه و همت های حسینی و روحیه سلحشوری باشد و در کنار آن هم باید به تقویت مبانی فکری و دینی هم عمیق پرداخته شود حال از شما خواهش داشتم اگر مقدور است سخنانتان را حتی اگر نمی توانید عمومی بگوئید در ایمیل بنده بگذارید اما جامع باشد که ما متوجه باشیم استاد از اینکه باعث اذیت جنابتان شدیم حلال کنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: شاید منظور عزیزانی که به هیئت ها انتقاد دارند به جهت افراطی است که در بعضی هیئت ها هست که جوانان را مشغول سینه زنی و دسته می کنند بدون آن که متذکر معارف درستی شوند. راه کار، نفی هیئت نیست زیرا بعضی از این جوانان اگر همین هیئت ها هم نباشد می روند دنبال کارهای دیگر. بلکه راه کار آن است که آرام آرام برنامه ی هیئت ها را به سوی جمع معارف الهی و اخلاق و دسته و سینه زنی بکشانیم که بحمدالله بعضاً عزیزان در این مورد موفق بوده اند. موفق باشید